

Při dnešním svátku sv. Vojtěcha vzpomeňme na poslední návštěvu papeže Jana Pavla II. u nás – 26.4. 1997.

Zdá se, že na sv. Vojtěcha český národ málo pamatuje. Přesto ale moravský rodák na pražském stolci, kardinál Tomášek viděl dobře velikost tohoto biskupa, můžeme říci, pokračovatele misie soluňských bratří.

A tak jestliže první návštěva Jana Pavla II. v Československu měla ideovou oporu na Velehradě, poslední se týkala sv. Vojtěcha. Jistě víme, že u příležitosti milénia, 1000 let od jeho mučednické smrti v dnešním Polsku.

A k tomu se vázala desetiletá duchovní příprava našeho národa, jejíž vůdčí osobností byl právě kardinál Tomášek.

Je možné přirovnat Vojtěcha k Cyrilovi, neboť i Vojtěchovi, při jeho pobytu v Římě, říkali filozof. A on též jako soluňští bratři přijímá úkol misionáře a když Češi jsou ke křesťanství rezervovaní, nese poklad evangelia dál na sever, až k Baltu.

Kéž bychom na tohoto velikána, světce s pádlem (dospěl k tamním pohanům na lodi) nezapomínali. Je třeba vidět tu krásnou linii Metoděj – Ludmila – Václav, kterou korunuje pražský biskup slavníkovec Vojtěch.

On určitě navštívil místa působení soluňských bratří. Nejméně při své cestě do Ostřihomi.

Svatý Vojtěch je svorníkem, přenášejícím evangelium, křesťanství i na Moravě do druhého tisíciletí evropských dějin.

Jan Pavel II. tehdy vyzval věřící, aby se neuzavírali do sebe a s odvoláním na svatého Vojtěcha varoval před holdováním blahobytu: „*Jeho svědectví ať vám pomáhá správně chápat ekonomické vymoženosti, aniž byste se nechali omámit pozlátkem konzumu.*“